

Ranum Brugsforening 100 år - Jubilæumsskrift 1991

Den første brugsforeningsbygning 1905–1916.

HVORDAN DET BEGYNDTE.

Den 7.maj 1891 mødtes en række borgere fra Ranum og omegn i Ranum skole for at oprette en brugsforening og vælge den første bestyrelse. Den kom til at bestå af Kr. Bro, Peter Nielsen, Chr. Pedersen, Niels Christensen og J. Dahl. Bestyrelsen kom straks i arbejde og fordelte rollerne imellem sig. Det første problem var lokaler, men her viste det sig så heldigt, at købmand Holm var holdt op, og hans butik kunne lejes. De fik en kontrakt med ejeren, Rasmus Welling på Wellinggaard, så brugsforeningen for to år fik "Butik med Disk, Reoler, Hylder, Kælder og Loftet over den nordre Halvdel af Huset. Af Udhuset: Stalden, Kulrummet og Saltrummet med Loftet over begge Dele, og Benyttelse af Gaardsrummet samt PumPen". Den årlige leje blev 250 kr. og halvdelen af ejendomsskatterne. Ejeren havde ret til staldplads til et par heste, når han kom til Ranum.

HVEM SKAL VÆRE UDDELER?

Den 1.juni var der møde for at bestemme, hvem der skulle være uddeler. Der havde meldt sig en mandlig og en kvindelig kandidat. Kvinden virkede åbenbart mest tiltalende, men det var ikke muligt at blive enige om betingelserne, så bestyrelsen valgte en helt tredje, nemlig Ane Poulsen, som skulle aflønnes med 5% at omsætningen med fradrag af svind. Til opvarmning fik hun 10.000 tørv og 3 tønder kul. Nu skulle varerne skaffes. Peter Nielsen skulle forhandle med bager Nielsen om brød, J. Dahl og Nielsen skulle forhandle med herredsfogeden om en lovparagraf, og med repræsentant Søren Hansen, boghandler Nordentoft, rebslager Andersen og isenkræmmer Petersen, alle Løgstør, om forskellige varer. Chr. Pedersen skulle spørge sparekassen om et lån, og Kr. Bro skulle afsende bestillinger til Århus og København. Kr. Bros bestillinger var

sikkert til fællesforeningerne, for der var to, en jysk og en sjællandsk. Den landsdækkende fællesforening kom først i 1896. Det ser ikke ud til, at brugsforeningen fik et lån i sparekassen, for den lånte 2500 kr. af seminarielærer Smitt med foreningens ejendele og medlemmernes solidariske hæftelse som sikkerhed. Den 1.juli var butikken klar til at åbne, og samtidigt blev der indvarslet til stiftende generalforsamling i Ranum skole søndag d. 5.juli.

HVEM BLEV SÅ MEDLEMMER?

En meget stor del af medlemmerne var gårdejere og husmænd fra egnen, men der var fra starten et meget nært samarbejde med seminariet, som gennem så godt som alle 100 år har haft lærere i bestyrelsen eller som revisorer. Forhandlingerne med repræsentant Søren Hansen endte med en kontrakt med margarinefabrikken Otto Mønsted. Margarine havde kun været på markedet i ca. 5 år, så Mønsted gav en rabat på 1 øre pr. pund, hvis man aftog mindst 100 pund ad gangen, og gav firmaet eneret på handelen. Udsalgsprisen lå omkring 60 øre pundet. Det kan ikke ses, hvor stor avancen var, men hvis uddeleren skulle have 5o/o, og dividenden var 4o/o, så har det nok været omkring 15"/". Små genvordigheder undgik bestyrelsen ikke. Tolden blev sat 6 øre ned på sukker og petroleum, og med varelageret i efteråret 1891 sat ned i pris, kostede det foreningen 12.08 kr. Det var en prisnedsættelse på 157o. Til gengæld gik afgiften på bajere op med to ørel Smed Kristensens kone blev engageret til at brænde kaffe til foreningen. Det varede dog kun 1 1/2 år, så fandt bestyrelsen ud af, at det var meget billigere i Løgstør. Foreningen havde lånt lodderne til vægten af proprietær Welling, men allerede i 1892 ville han have dem igen, så der blev indkøbt jernlodder og skeppemål. Det ser ud til, at det var bestyrelsen, der foretog alle indkøb og dispositioner, men de krævede heller ikke, at uddelersken skulle være handelsuddannet.

OPBRUD I BESTYRELSEN.

Der var ikke altid enighed om mål og midler, og den oprindelige bestyrelse forsvandt i løbet af to generalforsamlinger 1892 og 1893. Kr. Bro kom dog ind igen året efter. DER SKAL MINDST TRE TING TIL FOR AT TÅ EN LEVEDYGTIG BRUGS: En god uddeler, gode lokaler og en god bestyrelse.

UDDELEREN.

Der blev ikke krævet andet af en uddeler i 1891 end orden og påpasselighed, og så at man kunne blive enige om aflønningen. Den første, Ane Poulsen, holdt kun i tre år, ligesom efterfølgeren Stine Fisker. Efter den tid har bestyrelsen holdt sig til mandlige uddelere. Poul Hansen har fungeret fra omkring 1897 til 1904, men mærkeligt nok nævner bestyrelsens forhandlingsprotokol intet om ham. Om N.K.Hansen, der var den næste i rækken, står der, at han var uddannet mejerist. Det forhindrede ham dog ikke i at være uddeler i 11 år. Men i 1915 kom der en del klager over, at uddelerens kone var uforskammet over for kunderne. Da bestyrelsen også havde mærket noget, skrev den til uddeleren: "maa vi bestemt anmode Fruen om at optræde med mere Høflighed mod Kunderne, idet man ved, at en Del Handel af den Grund allerede er gaaet fra Brugsforeningen." Videre står der: "Hvis der fremdeles vedbliver at fremkomme Klager, ser Bestyrelsen sig i den beklagelige Stilling at maatte forbyde Fruen at komme i Butikken til Ekspedition. Vi beklager i høj Grad overfor Dem - i Særdeleshed under de nuværende Forhold - at maatte gribe til et saadan Middel." Det ønskede familien Hansen ikke at stå model til, så den 25. marts sagde uddeleren op til fratrædelse 1.maj.

MØRUP.

Der blev så averteret efter en ny uddeler, og inden fristens udløb d. 15.april var der kommet 55 ansøgninger til pladsen! Nu var bestyrelsen blevet så klog, at den antog en uddannet mand. Der blev udtaget to til samtale, og den, der ikke fik pladsen, fik betalt en tredieklasses billet til hjemstedet. Valgt blev

P. Mørup Christensen, og det kom brugsforeningen ikke til at fortryde, for han blev der en lang årrække, og oparbejdede virksomheden. Ved tiltrædelsen var omsætningen ca. 39.000, og den blev mangedoblet. Hvis en uddeler sørger for de rigtige varer og betjener kunderne godt, så stiger omsætningen, og medlemmerne er tilfredse.

UFORSKAMMET!

I indledningen skrev vi, at der hele tiden bestod et godt forhold til seminariet. Der var dog en enkelt undtagelse: Den 20. januar 1931 modtog Mørup et brev fra seminarieforsøger Chr. Høirup. Her skrev han, at han og hans kone i begyndelsen havde befundet sig godt i brugsen, "men for en to-tre Aar siden ændrede De Deres optræden overfor os, og uden at vi havde givet Dem den mindste Grund dertil." Hvis det havde været en privat købmand, ville seminarieforsøgeren være gået et andet sted hen. "Nu undlod vi at foretage os noget, fordi vi regnede med Muligheden af, at det kunde faa alvorligere Følger for Dem end rimeligt var, og vi nøjedes med personligt at holde os mest muligt væk fra Butikken." Da de syntes, at det havde hjulpet lidt, ville fru Høirup betale sin kontrabog, og spurgte da, om de havde fornærmet Mørup. "Des større var min overraskelse, da min Kone kom og fortalte, at De overhovedet ikke vilde tale med hende, men viste hende Døren." Høirup mente, at uddeleren havde indset, at han havde handlet overilet, og ville gerne hjælpe ham. Til den ende vedlagde han en erklæring med en uforbeholden undskyldning, som Mørup bare kunne underskrive og sende tilbage! Bestyrelsen mente, at det måtte den svare på, og skrev, at de havde kendt Mørup igennem 16 år, "og kan bevidne, at Uddeler Mørup efter 16 Aars Tjeneste ikke tidligere har været udsat for lignende Angreb." Et forsøg fra seminarieforsøgerens side på ved næste generalforsamling at vende stemningen til fordel for sin kone, blev stemt ned, så det bliver sikkert ikke opklaret, hvem der har været mest uforskammet. Der havde ikke tidligere været detailhandlerbevilling, og brugsen måtte derfor ikke handle med spiritus. Man havde søgt om at måtte sælge frugtvine uden bevilling, og ølbevillingen var blevet deponeret i 1913. Nu ville bestyrelsen gerne have den igen, og spurgte politiet, om de ville finde den frem. Det var i 1931. Politiet kunne ikke finde den, så brugsen måtte søge en ny bevilling. I 1933 fik den også spiritusbevilling. Uddeleren havde lov til at handle med forskellige varer for egen regning. Der havde bl.a. været tale om træsko og æ9. Blot måtte varerne ikke genere brugsens

almindelige varer. I 1927 lik Mørup lov til at sætte en benzintank op for egen regning. Også i de vanskelige tider under 2.verdenskrig var omsætningen steget, men det havde været nødvendigt at handle med flere private grosserere.

Dorthe og Anders Jensen m.personale og formanden Th.Bang. 1952

ÅBNINGSTIDERNE.

Åbningstiderne havde gennem årene bundet uddelerne temmelig meget til butikken. Der var fra starten åbent fra tidlig morgen til kl. 11 om aftenen. De fik allernådigst lov til at lukke kl. fem mellem jul og nytår. I 1898 blev åbningstiden indskrænket til kl. 10 aften. Et forsøg i 1907 på at få lov til at lukke allerede kl. 8 aften blev afvist. Så sent som i 1944 var der et medlem på generalforsamlingen, der undrede sig over, hvorfor brugsen lukkede lørdag eftermiddag, og han fik det svar, at det gjorde alle andre butikker. Senere på året blev det ændret til kl. 5 på ugens fem første dage, og kl. 7 om lørdagene i december og januar, (dog ikke i juleugen). Efterhånden fik brugsen omtrent samme åbningstider som andre handlende i Ranum. Også efter krigen fortsatte Mørup at udbygge forretningen, men i august 1947 døde han efter at have været uddeler i Ranum i 32 år. I hans tid var omsætningen steget fra 39.000 til 200.000 kr.

NY UDDELER.

I stedet for at opslå stillingen, blev bestyrelsen enig om at indbyde Mørups svigersøn, der var uddeler i Salling, til at overtage pladsen. Det blev accepteret, og i november 1947 begyndte Anders Jensen i Ranum brugsforening. Han fortsatte fremgangen og udbygningen, så brugsen kunne følge med tiden, godt støttet af bestyrelsen. Det var skik, at møderne foregik i brugsens lokaler, eller hos uddeleren, som så måtte servere den obligate kaffe. Af og til optræder en notits om, at uddeleren får honorar for besværet. Anders Jensen blev også en god mand for brugsen. Omsætningen steg kolossalt. Ganske vist steg pristallet også,

men fremgangen var større end inflationen. I 1952 blev Ranum Brugsforening døbt om til "Brugsen", også på facadeskiltene, og samtidigt søgte man detailbevilling, så det var muligt at handle med ikke-medlemmer. Anders Jensen blev ved til 1981, hvor han ønskede at holde. Da var omsætningen oppe på over 7 millioner! Han havde da, sammen med sin svigerfar ledet brugsen i 66 år, eller ca. 3/4 af foreningens levetid. Hans efterfølger blev Ove Toftdahl Sørensen, der startede med en vældig energi, men desværre måtte forlade posten i 1989 af personlige grunde. Nu er det så John Christiansens svære opgave at føre brugsen godt igennem de omlægninger, der sker i disse år i brugsforeningerne og i Ranum.

BYGNINGER OG LOKALER.

Gennem alle årene har bestyrelsen og uddelerne haft i tankerne, hvordan forholdene kunne forbedres for kunderne. Det begyndte småt ide lejede lokaler med en ny petroleumslampe, et trætrin foran indgangsdøren og et læs grus til pladsen foran, i næste bestyrelsesmøde forbedret til to læs! Snart opstod ønsket om at få eget hus, og i 1904 søgte man en passende grund. Der var tre tilbud, og flertallet pegede på Jacob Andersens grund. Den var på 410 kvm. og skulle koste 600 kr. I købekontrakten fra 17. okt. 1905 står der: "Parcellen, som af Køberne er overtaget og af disse bebygget..." Da skødet er fra december 1904, kan vi se, at bestyrelsen ikke har ligget på den lade side. Brugsen fik den placering, som den har haft lige siden. Da beslutningen skulle træffes, blev formanden Kr. Bro stemt ned, og måske derfor forlod han bestyrelsen. Allerede samme år ville de have udvidet baghuset, men opgav, da det ville koste 800 kr. Til gengæld fik de året efter et vaskehus for 100 kr. Det gjaldt også om at følge med i den tekniske udvikling. I 1907 fik brugsen telefon, og i 1908 elektrisk lys ("16 Blus"). Også inventaret blev udskiftet, når det trængte. Ny kaffekværn, nyt kasseapparat og en 1/2 hestes elmotor, da den gamle 3/4 hestes ikke mere kunne trække kaffekværnen. Senere bl.a. køle- og frysedisk, men det var især lokaleforbedringer, der spøjte. I 1916, kort efter at P. Mørup var blevet uddeler, lånte bestyrelsen 2000 kr. og forlængede huset mod nord med ca. 4.5 meter. I 1926 blev det vedtaget "at der skal bygges lidt til". Det blev ca. 8 m. mod øst fra sydgavlen. I 1933 var der igen ombygning på ønskesedlen. Efter at den havde kasseret tegninger fra fællesforeningens arkitekt, henvendte bestyrelsen sig til arkitekt Brorsen, Års. Ved en ekstraordinær generalforsamling var der 25 for og 5 imod en ombygning. I 1934 var der licitation og ny generalforsamling. Da medlemmerne hørte byggesummen, var der 34 for og 39 imod.

DE VIL OPLØSE FORENINGEN!

Også et forslag om reparation var der modstand imod. Bestyrelsen modtog en skrivelse' underskrevet af 28 medlemmer, der ønskede en ny generalforsamling med det ene punkt: Foreningens opløsning. Men der skal mindst en trediedel af medlemmerne til for at indkalde til generalforsamling, så bestyrelsen henlagde sagen. I 1943 forsøgte foreningen at købe Birgitte Fischers hus. Der blev ingen handel, for hun forlangte 25.000 kr. og bestyrelsen ville kun give 20.000. To år senere kom et tilbud om at købe 500 kv.alen øst for brugsens grund. Det blev modtaget. Både i 1950 og 1959 var der udvidelser, men i 1965 lagde bestyrelsen an til en virkelig stor ombygning, som blev beregnet til 344.000 kr. Da medlemmerne gik ind for byggeriet med stort flertal, kunne det nye hus indvies 11.nov.1967. Allerede 10 år senere var det galt igen p.g.a. at omsætningen i mellemtiden var steget fra 1.1 til 4.2 millioner. Det blev dog "kun" til forbedringer for 85.000 kr., så knap 10 år senere skete der en udvidelse til 1/2 million Den kunne indvies i marts 1986.

FORHOLDET TIL NABOERNE.

Alle disse grundkøb og udvidelser på det samme sted kunne ikke undgå at på virke forholdet til naboerne. I de fleste tilfælde på fredelig vis, når f.eks. fru Clemmensen i 1949 henstillede at "paase" plankeværket

mellem hende og brugsen. Det blev vedtaget at forny plankeværket både til den ene og den anden side. Allerede i 1906 fandt man ud af, at plankeværket mod syd ikke fulgte skellinien, som "endte 1 Alen syd for Plankeværkets østlige Endepunkt." Parterne erklærede, at det ikke gjorde noget. Mange naboer tilbød med mellemrum at sælge grundstykker, når de mente, at brugsen trængte til udvidelse. Gerne til overpris. Brugsen købte grunde bl.a. i 1931, 1945 og 1950, og byttede en grund med fotograf Lassen. Da brugsen gerne ville have udkørsel til flere sider, var der et helt net af aftaler om færdselsret over grundene. Nogle af dem var tidsbegrænsede eller bundet til en bestemt person.

Brugsens nybygning 1967.

HUL I MUREN.

I 1953 var der stadig tvivl om det skæve plankeværk, som i mellemtiden var blevet til en mur. Det så ud til, at naboen havde fået hævd på skellet. Men så skete der noget i 1957. Naboen mod syd, Kr. Sørensen, havde anmodet om at få sat en låge i skelmuren, fordi han hævdede en ret til at færdes over brugsens grund. Det blev afslået. Fire uger senere begyndte Kr. Sørensen at bryde hul i muren, og ifølge avisen havde han muret sin egen adgangsvej til, så han kun kunne komme ud gennem muren. Da formandens og uddelerens henstillinger ikke hjalp, blev politiet tilkaldt, og begge parter tog en sagfører. I november genoptog Sørensen sin nedbrydning af muren, og politiet måtte igen afsted. De ønskede en udskrift fra hegnsynsprotokollen og en erklæring fra den samlede bestyrelse om groft hærværk. Protokollen siger ikke noget om, hvordan sagen endte, men efter sigende solgte Kr. Sørensen kort efter sin ejendom.

BRUGSENS FORMAND.

Naturligvis tegnes foreningen af hele bestyrelsen, men det fremgår af protokollerne, at det spiller en stor rolle, hvem der er formand. Ligesom der har været lange perioder med den samme uddeler, har der været formænd, der fungerede i en menneskealder. Det var der ellers ikke meget, der tydede på i foreningens første levetid. Som nævnt forsvandt den oprindelige bestyrelse på to år, og i 1893 var det meget tæt på

total opløsning. Den 17.juli 1893 blev Martinus Jensen valgt som formand, men den 30.juli "hvor det bestemtes, at da Overenskomst ved Generalforsamlingen ikke opnaaedes", blev Poul Bach udnævnt til formand. 27.- august kom Kr. Bro igen i bestyrelsen. Den 15.febr.1894 blev Peter Mouritsen formand, og den 7.juli 1895 kom Kr. Bro tilbage til styret. Så faldt der mere ro over foreningen. Forretningen udviklede sig, og ønsket om egen bygning blev stærkere. I 1904 var det kommet så vidt, at en byggegrund skulle findes. Der var uenighed i bestyrelsen, og Kr.Bro blev stemt ned. Det fik ham antageligt til at forlade bestyrelsen, men han fortsatte som revisor til sin død i 1917. Den 2.maj 1904 blev sem.lærer J.Jeppesen formand, men allerede 3.oktober indså han, at han ikke havde tid til at passe hvervet ordentligt, og Mads Madsen gik ind på at blive formand fra samme dag uden valg. Til gengæld blev han genvalgt gang på gang, så ingen spekulerede på, hvem der skulle være formand. M. Madsen var nu med til at styre udviklingen i 37 år indtil sin død, kun et par måneder før foreningen skulle fejre sin 50-års dag. Han blev efterfulgt af Th. Bang, som havde siddet i bestyrelsen siden 1933. Bang var med til en kraftig udvikling, både i omsætning og lokaler. Han blev også genvalgt gang på gang, men efter tredive år på posten følte Th. Bang, at nye kræfter måtte til, og trak sig tilbage. Hans indsats havde da været sådan, at foreningen udnævnte ham til æresmedlem. Man kan ikke sige, at den nye formand var ukendt i foreningen. Det var Dalbo Hansen fra Elvangård, som havde siddet i bestyrelsen i 21 år. Hans formandsperiode blev dog ikke lang, for i jan. 1975 foreslog han, at Age Grønager overtog posten, mens han selv blev næstformand. Det har siden været Grønagers opgave at styre udviklingen op til 100- års-jubilæet, og når viser på brugsen i dag, kan vi med sindsro sige, at det er gået glimrende.

HVILKE VARER SOLGTE BRUGSEN?

Det ville være det letteste at sige: "Alle mulige inden for branchen", men det er vel trods alt for meget. Fra starten ser det ud til, at bestyrelsen har bestræbt sig på at føre et bredt udvalg i kolonial og varer til husholdningen, isenkram og mindre landbrugsredskaber. Det har skiftet noget med hensyn til vine og spiritus, og da brugsen gik over til hovedsageligt at handle hos fællesforeningen, var der folk, som godt ville have andre varer udefra, bl.a. den OMA-margarine, som de kunne købe i starten. I den første tid kunne det knibe med at disponere rigtigt. Ganske vist hæftede uddeleren for svind, men ukurante varer blev solgt på auktion ved generalforsamlingerne. Det blev omhyggeligt noteret i forhandlingsprotokollen, hvad hver enkelt købte. F.eks. blev der i 1898 solgt en masse tomme sække og kasser for fra 10 til 60 øre, men også maling, leer og river og endelig en sending piber, som gik fra 60 øre til 4.50. I alt indbragte auktionen 42.89 kr. For at få del i dividenden fra fællesforeningen skulle brugserne aftage mindst 91"/o at deres forbrug derfra, når det var dagligvarer. Begrebet dagligvarer har også skiftet karakter gennem årene. Hvis vi ser på billedet af brugsens indre i Mørups tid, er det tydeligt, at en del varer er forsvundet, f.eks. det der hænger under loftet. Ranum brugs begyndte også at handle med grovvarer. I 1904 blev den medlem af Jydsk Andels Foderstofforening, og senere af flere andre andelsforetagender, f.eks. Andelscement og Andelsæg. Det sidste var jo mest den modsatte vej. Der var en ægtur rundt til medlemmerne, og de indsamlede æg blev solgt til grossererne. Formand Mads Madsens kontrabog viser, at han i 9 måneder af 1926 havde solgt æg for 151.90 kr. Det var ca 110 kg. Handelen med grovvarer fik aldrig det store omfang. Ved adskillige generalforsamling er stod et bestyrelsesmedlem op og opfordrede til at købe mere foder eller andre varer. Ranum havde i forvejen en forretning, der handlede med grovvarer, så det er måske ikke så mærkeligt. Typisk er en bemærkning i 1967: "Da vor omsætning på hønsefoder var nedadgående år for år, var der enighed om at lade det udgå.'. Omhent den eneste groware idag er gasleverance, og det er under 1% at omsætningen.

KONTRABØGER.

Handelen foregik i gamle dage ved hjælp af kontrabøger, hvor personalet indførte de købte varer, og så blev de betalt med mellemrum. Ved hjælp af bøgerne kan vi i dag se præcis, hvad det kostede at gå i brugsen og handle. Omsætningen har været jævnt stigende med små udsving, men fra 1921 til 1931 faldt den fra 103.000 til 107.000 kr. Forklaringen kan vi få i kontrabøgernes priser. Efter 1.verdenskrig steg priserne stærkt. 1 kg. smør, som i 1891 kostede 2 kr., og som i 1909 kostede 2.20, var i 1921 steget til 5.20, og faldt så igen i 1930-erne til 2.20. Ganske vist var der krise først i 30'erne, men vareomsætningen er nok ikke faldet så meget som tallene viser. Efterhånden som forretningerne voksede blev det for besværlige med kontrabøger, så i 1967 vedtog bestyrelsen at gå over til kontantbetaling, og afskaffede dermed bøgerne samtidigt med indvielsen af den udvidede butik. Et spørgsmål, der optog sindene var, hvem der skulle fragte varerne til brugsen. I den første tid kom varerne med damper til Løgstør, og så udbød brugsen kørslen i licitation blandt vognmændene. De første tilbud lå på 15 øre for hvert 100 pund, der skulle fragtes. Da der også skulle hentes varer i Aalborg, blev det naturligvis dyrere. I dag klarer FDB det meste af fragten. Brugsen i Ranum fremtræder nu som et supermarked med dagligvarer. Spandene i loftet er forlængst forsvundet, og det er flere år siden, den sidste skovl blev solgt. Omlægningen har været nødvendig i en tid, hvor både Ranum og brugsforeningsbevægelsen er inde i en omstillingsproces. Men, som det er nævnt adskillige gange på generalforsamlingerne: Bare medlemmerne stadig slutter op om foreningen i stort tal, kan Ranum Brugsforening med fortrøstning tage hul på de næste 100 år.

FORMÆND:

Kr. Bro - 7.5.1891 - 16.7.1893

Martinus Jensen - 17.7.1893 - 29.7.1893

Poul Bach - 30.7.1893 - 14.2.1894

P.Mouritsen - 15.2.1894 - 6.7.1895

Kr. Bro - 7.7.1895 - 1.2.1904

J.Jepesen - 2.2.1904 - 3.10.1904

Mads Madsen - 3.10.1904 - juli 1941

Theodor Bang - 7.7.1941 - 23.11.1971

Dalbo Hansen - 6.12.1971 - 14.1.1975

Åge Grønager - 14.1.1975

UDDELERE:

Ane Poulsen - 1.7.1891 - 31.10.1894

Stine Fisker - 1.11.1894 - 1897

Poul Hansen - 1897 - 30.04.1904

N.K.Hansen - 1.5.1904 - 30.04.1915

P.Mørup - 1.5.1915 - aug. 1947

Anders Jensen - 11.11.1947 - 31.8.1981

Ove Toftdal - 11.9.1981 - 31.5.1989

John Christiansen - 1.6.1989